

Peti dio od Sahiha Ebu Abdullaha Muhameda, sin Ismaila sina Ibrahima sina Mugireta sina Berdizbeha, Buharije Džu'fije, bio zadovoljan Allah, uzvišen je, od njega i ukoričio (tj. obasuo, obuhvatio) ga sa Svojom milošću i nastanio ga (u) sredinu Svoga raja! Amin (Uslišaj)!

SAHIH BUHARIJE

SA IMENOM (U IME) ALLAHA MILOSRDNOGA MILOSTIVOGA

KNJIGA RATOVANJA (VOJNI)

(ratova, vojnih poduhvata, vojnih pohoda)

GLAVA

ratovanja (vojne zvane) 'Ušejreta, ili 'Usejreta.

(Ušejrete i Usejrete su imena mjesta na domak obale Crvenoga mora u okolici luke Jenbu'. Prema tome onda ovo ima da znači: GLAVA u kojoj se spominje vojna, vojni pohod na mjestu Ušejrete, ili Usejrete.)

A rekao je Ibnu Ishak: Prvo što je ratovao (vojevao) Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (bila) je (vojna prema mjestu) El-Ebva-u, zatim (prema) Buvatu, zatim (prema) 'Ušejretu.

(El-Ebva' je prema Meki kada se ide iz Medine, a Buvat i Ušejrete su prema Jenbu'-u.)

PRIČAO MI JE Abdullah, sin Muhameda, pričao nam je Vehb, pričao nam je Šubete od Ebu Ishaka:

Bio sam k strani (uz stranu, tj. do) Zejda, sina Erkama, pa se reklo njemu (Upitan je):

"Koliko je ratovao (vojevao) Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, od ratovanja (od vojni)?" Rekao je: "Devetnaest." Reкло se je: "Koliko si ti ratovao sa njim (u društvu bivši, dakle: U koliko si ti ratova, bitaka bio s njim)?" Rekao je: "Sedamnaest." Rekao sam: "Pa koja (od) njih je bila prvo (prva od tih vojni, ratova, bitaka)?" Rekao je: "El-Usejrete, ili El-Ušejr."

Pa sam (to) spomenuo Katadetu, pa je rekao: "El-Ušejr."

GLAVA

spominjanja Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, (o tome) ko će se ubiti u (borbi na) Bedru (da će biti ubijen).

PRIČAO MI JE Ahmed, sin Usmana, pričao nam je Šurejh, sin Meslemeta, pričao nam je Ibrahim, sin Jusufa, od svoga oca, od Ebu Ishaka, rekao je: pričao mi je Amr, sin Mejmuna, da je on čuo Abdullaha, sina Mes'uda, bio zadovoljan Allah od njega, pričao je (on) od Sa'da, sina Muaza, da je on rekao:

Bio je (on - Sa'd, sin Muaza) prijatelj Umejjetu, sinu Halefa. I bio bi Umejjetu kada bi prolazio pokraj Medine, odsijedao na (tj. u, kod) Sa'da. A bio bi Sa'd kada bi prolazio pokraj Meke, odsijedao (odsjedao) na (u, kod) Umejjeta. Pa pošto je došao (stigao) poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (u) Medinu, otišao je Sa'd obavljajući (on) umru (malo hodočašće). Pa je odsjeo na (u, kod) Umejjeta u Meki, pa je rekao Umejjetu:

"Pogledaj mi čas praznoće (prostora okolo Ka'be kako bih) možda ja (mogao bez smetnje) da ophodim Kabu." Pa je izveo njega blizu od polovine (toga) dana. Pa je susreo (sreo) njih dvojicu Ebu Džehl, pa je rekao: "O Ebu Safvane! Ko je ovaj (tj. ovo) s tobom?" Pa je rekao: "Ovo je Sa'd." Pa je rekao njemu Ebu Džehl: "Zar ne (Pazi)?! Vidim te (da) ophodiš u Meki siguran (bezbjedan), a već ste dali odsjesti prevjericama (ovim, tj. a već ste zaštitili ove koji su napustili svoju staru vjeru i prešli u drugu vjeru), i tvrdili ste (tj. i vi još tvrdite) da ćete vi pomoći njim i potpomagati ćete ih. Zar ne (Pazi)?! Tako mi Allaha da nije (toga) da si ti sa Ebu Safvanom, ne bi se vratio k svojoj porodici zdrav." Pa je rekao njemu Sa'd, a podigao je svoj glas na njega:

"Zar ne (Pazi)?! Tako mi Allaha zaista ako spriječiš meni ovo, zaista spriječiću svakako tebi (ono) što je ono teže tebi od njega (od ovoga): put tvoj na Medinu (pokraj Medine)." Pa je rekao njemu Umejjetu: "Ne podiži svoga glasa, o Sa'de, na Ebu-Hakema, gospodara stanovnika (ove) doline." Pa je rekao Sa'd: "Pusti nas od sebe, o Umejjetu! Pa tako mi Allaha zaista već sam čuo poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (da) govori:

"Zaista oni su ubojice (ubice, tj. oni će ubiti) tebe." Rekao je: "U Meki?" Rekao je: "Neću znati (tj. Ne znam gdje će te ubiti oni)." Pa se je uplašio zbog toga žestokim plašenjem (vrlo se preplašio, uplašio). Pa pošto se vratio Umejjetu k svojoj porodici (ženi), rekao je:

"O Ummu Safvano! Zar nisi vidjela (čula) šta je rekao meni Sa'd?" Rekla je: "A šta je rekao tebi?" Rekao je: "Tvrđio je da je Muhammed izvijestio njih da su oni ubojice mene (moje ubice)." Pa sam rekao njemu (Pitao sam ga): "U Meni (Jel' u Meki)?" Rekao je (Odgovorio mi je): "Neću znati (tj. Ne znam)." Pa je rekao Umejjetu: "Tako mi Allaha neću izlaziti iz Meke." Pa pošto je bio dan Bedra, tražio je u boj Ebu Džehl (određene) ljude. Rekao je:

"Stignite vašu (svoju) karavanu (da je spasite da ne bude zarobljena)." Pa je mrzio Umejjetu da izađe. Pa je došao njemu Ebu Džehl, pa je rekao: "O Ebu Safvane! Zaista ti (znaj), kada vide tebe ljudi (da) si već zaostao (izostao), a ti si gospodar (ove) doline, zaostaće (izostaće i oni) sa tobom." Pa je neprestano s njim (tako razgovarao) Ebu Džehl (Ebu Džehl) dok je rekao (dok nije rekao najzad Umejjetu):

"Što se tiče kad (pošto) si savladao (obladao ti) mene (toliko, pa kad si me toliko obladao), pa tako mi Allaha zaista kupiću (ja) svakako najplemenitiju devu (kamilu) u Meki (na kojoj se može pobjeći u slučaju opasnosti)." Zatim je rekao Umejjetu: "O Ummu Safvano! Opremi me (za puta)." Pa je (ona) rekla njemu: "O Ebu Safvane! A već si zaboravio šta je rekao tebi tvoj prijatelj Jesribija (Jesribovac)." Rekao je: "Ne (Nisam). Neću da pređem sa njima osim blizu (tj. Neću s njima ići dugo)." Pa pošto je izašao Umejjetu, uzeo je (počeo je da) neće odsjesti (da ne odsjeda nijendo) odsjedalište (drukčije) osim (tako da) je ukolinčio (ukoljenčio bi on) svoju devu (da mu ne bi pobjegla). Pa je neprestano (bio) sa tim (na tom postupku, stalno je tako postupao) dok je (ipak i pored te opreznosti) ubio njega Allah, moćan je i veličajan je, u (tj. na) Bedru (rukom Bilalovom, tj. posredstvom Bilala).